

พัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี The Development of English Reading Comprehension through Jigsaw Reading Activity among Undergraduate Students

กิตติกา ลิมปรีวัฒนา^{1*}

¹อาจารย์, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
เลขที่ 119 หมู่ 9 ถนนลำปาง-แม่ทะ ตำบลชมพู อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52100

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วนของผู้เรียนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษานานี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หมู่เรียน 561226801 ชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียนรู้ (English for Study Skills: 1500114) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วนรวมทั้งสิ้น 8 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 3 คาบเรียน และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบอัตนัยที่วัดความเข้าใจในระดับแปลความ ตีความ คิดวิเคราะห์ และสรุปความ รวมทั้งสิ้น 8 บททดสอบการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสรุปได้ว่าพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.25 และอยู่ในระดับพอใช้ ผู้เรียนมีแนวโน้มพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ

กิจกรรมต่อชิ้นส่วน ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

* ผู้เขียนหลัก
อีเมล: Kittikalim@hotmail.com

Abstract

The purpose of this research was to study the development of English reading comprehension of undergraduate students during learning through jigsaw reading activity. The target group of this study was 10 first year students of the Faculty of Industrial Technology, who enrolled in English for Study Skills (1500114) course in the second semester of 2014 academic year at Lampang Rajabhat University. Research instruments consisted of 8 jigsaw activity lesson plans and 8 reading comprehension tests. The data obtained were statistically analyzed for percentage, mean and standard deviation.

The development of English reading comprehension of students was increased steadily and met the criteria at moderate level (67.25 %) throughout the jigsaw activity.

Keywords

Jigsaw Activity, English Reading Comprehension

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารแสวงหาความรู้และความเข้าใจซึ่งกัน ในสังคมมนุษย์ต้องใช้ทักษะในการสื่อสารต่าง ๆ ประกอบกันเพื่อให้การส่งและรับสารเป็นไปได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยภาษาที่มีอิทธิพลต่อสังคมโลกมากที่สุดในปัจจุบันนั้น อาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในและเป็นภาษาสากลทั่วโลก ประกอบกับในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) รวมกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีก 9 ประเทศ ด้วยเหตุนี้ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้นในสังคมไทย ซึ่งทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ การอ่านนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างยั่งยืนในโลกยุคปัจจุบัน กล่าวคือ ผู้มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดีจะนำไปสู่การแสวงหาความรู้ที่ส่งให้เกิดการต่อยอดทางความรู้ ความคิด และการเรียนรู้เพิ่มเติมได้มากมายจากสื่อทั้งในและต่างประเทศได้ตลอดชีพ ไม่จำกัดอยู่เพียงแค่นั้นในชั้นเรียนที่มีครูเป็นผู้ให้ความรู้เท่านั้น เกิดการสร้างองค์ความรู้หรือการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (Autonomous Learner)

สภาพปัจจุบันที่เกิดขึ้นในการศึกษาเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศไทยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนมีผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ จากการศึกษาและข้อค้นพบของสุภาพร ยิ้มวิไล (2551) และถนอมเพ็ญ ชูบัว (2554) พบปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษด้านกระบวนการ คือ การหาหัวข้อเรื่อง การจับใจความ การหารายละเอียด การหาคำอ้างอิง การหาจุดประสงค์ของผู้เขียน และการสรุปเนื้อหาไม่ได้ของผู้เรียนส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน และยิ่งไปกว่านั้นยังมีปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เรียนอีกด้วย คือ นักศึกษาใช้เวลาในการอ่านน้อย หรือไม่อ่านหนังสือภาษาอังกฤษเนื่องจากไม่มีสมาธิในการอ่าน ไม่เห็นคุณค่าของการอ่าน ไม่ชอบอ่านหรือไม่มีนิสัยรักการอ่าน และไม่มีภาวะกระตือรือร้นในการอ่าน ส่งผลให้นักศึกษาขาดประสบการณ์ในการอ่าน รวมไปถึงไม่สามารถใช้เทคนิคต่างๆ ไปพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของตนเองได้

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นเมื่อศึกษาย้อนไปในอดีตถึงพัฒนาการของการเรียนการสอนทักษะการอ่าน นันทินา แสงสิน (2543) กล่าวว่าไว้ว่าเริ่มตั้งแต่สมัยที่มีการใช้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-Translation Method) ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1940 ถึง ค.ศ. 1950 ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาได้ให้ความสำคัญกับการออกเสียงโดยมีความเชื่อว่าการพูด (Speech) เป็นพื้นฐานที่สำคัญของภาษา ทำให้การเรียนการสอนภาษาในช่วงนั้นมีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุควิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audiolingual Method) ต่อมาได้มีการพัฒนาแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นแนวการสอนที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายโดยคำนึงถึงหลักการที่ว่าบุคคลสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ต้องมีความสามารถในหลักภาษาควบคู่กันไปด้วย (Linguistic Competence) โดยในส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นกิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Activities) มีการเรียนรู้แบบร่วมกันและเป็นแนวการสอนที่นิยมจนถึงปัจจุบัน

อย่างไรก็ตามจากการสังเกตและสอบถามผู้เรียน ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ของงานวิจัยนี้คุ้นชินกับกระบวนการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมที่ห้องเรียนการอ่านจะเป็นแบบบรรยายโดยมีครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ผู้เรียนจะฟัง จดบันทึกความหมายที่ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลในบทเรียน และทำแบบทดสอบ ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ไม่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ นักเรียนบางคนที่ไม่มีความสามารถในการอ่านอาจตามเนื้อหาที่ครูให้ข้อมูลไม่ทันและไม่ครบถ้วน ทำให้กระบวนการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไม่เป็นไปอย่างที่คาดหวัง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาค้นคว้ากระบวนการเรียนรู้และวิธีการเพิ่มพูนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยเริ่มจากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ Swain (1985) กล่าวว่าผู้เรียนภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) จะมีความเข้าใจและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้ก็ต่อเมื่อมีการเรียนรู้หรือได้รับการป้อนข้อมูลให้ผู้เรียนเข้าใจด้วยตนเองผ่านกิจกรรมการเจรจาความหมายระหว่างผู้เรียนด้วยกันและครูผู้สอน (Negotiation for Meaning) สอดคล้องกับกรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา (2546) ที่กล่าวว่าการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะในการสื่อสารจะช่วยเพิ่มพูนแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งหนึ่งในกิจกรรมที่มีการวิจัยกันแพร่หลายในเรื่องของการเจรจาความหมายเพื่อการเรียนรู้นั้นถือได้ว่า กิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วน (Jigsaw Reading Activity) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทีมงานวิจัยหลายชิ้นทำการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เช่น งานวิจัย อารดา กันทะหงษ์ (2546) Ghazi & Mirna (2003) และ Masoumeh & Amir (2014) พบว่ากิจกรรมต่อชิ้นส่วนส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านได้จริง

กิจกรรมต่อชิ้นส่วนได้รับการพัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยกิจกรรมต่อชิ้นส่วนเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้แนวคิดที่คล้ายกับการต่อภาพที่ได้รับการพัฒนาขึ้นโดย Aronson (2000) และคณะ จากมหาวิทยาลัยเท็กซัส และมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียแห่งซานตาครูซ ในปี ค.ศ. 1978 โดยกระบวนการของกิจกรรมต่อชิ้นส่วนแบบดั้งเดิม (Jigsaw I) จะแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณสี่คนละความสามารถ เรียกว่ากลุ่มครอบครัว แต่ละคนมีหน้าที่ในการทำความเข้าใจในบทอ่านที่ตนเองได้รับมอบหมายจากผู้สอนซึ่งได้แบ่งเนื้อหาของบทเรียนเป็นส่วนๆ ไว้แล้วซึ่งเนื้อหาแต่ละส่วนที่แบ่งไว้นั้นจะมีความเป็นอิสระต่อกัน จากนั้นนักเรียนแต่ละคนจะไปรวมกลุ่มใหม่กับผู้เรียนกลุ่มอื่นที่ได้รับเนื้อหาส่วนเดียวกัน เรียกกลุ่มใหม่นี้ว่ากลุ่มเชี่ยวชาญ จากนั้นจะศึกษาอภิปรายเนื้อหาในบทอ่านจนสมาชิกมีความเข้าใจอย่างทอ้งแท้ พร้อมทั้งทำใบงาน

เพื่อทบทวนความรู้หลังจากนั้นสมาชิกกลุ่มเชี่ยวชาญแต่ละคนจะต้องกลับมาพูดเล่าเรื่องให้สมาชิกในกลุ่มครบถ้วน ฟังจนสมาชิกทุกคนได้รับรู้เนื้อหาโดยรวมที่สมบูรณ์ แล้วให้ทุกคนทำแบบทดสอบเพื่อทดสอบความรู้ของผู้เรียน หลังจากตรวจแล้ว ค่ะแนจะประกาศเป็นคะแนนกลุ่ม ทั้งนี้มีขั้นตอนที่แตกต่างจากกิจกรรมต่อชิ้นส่วนชุดที่สอง (Jigsaw II) ที่ได้พัฒนาเพิ่มเติมองค์ประกอบอื่น ๆ โดยสลาวิน (Slavin) คือสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะอ่านเนื้อหา โดยรวมทั้งหมด แต่เน้นอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดคนละจุด

สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม (2544) ได้สรุปหลักการสำคัญของเทคนิคการอ่านต่อชิ้นส่วนไว้ว่าเป็นการพึ่งพา และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมไปถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและของกลุ่มด้วย โดยผู้เรียนจะถูกแบ่งออกเป็น กลุ่มย่อยที่ละความสามารถกัน แต่ละคนจะได้รับมอบหมายให้อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนด หลังจากทีสมาชิกแต่ละคน ในกลุ่มอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว สมาชิกแต่ละคนจะต้องไปเข้ากลุ่มใหม่ที่เรียกว่ากลุ่มเชี่ยวชาญ โดยเป็นการรวมตัวกัน ของสมาชิกจากกลุ่มอื่น ๆ ที่ได้รับเนื้อหาย่อยเรื่องเดียวกันและร่วมกันอภิปรายเนื้อหาโดยละเอียด ในขั้นตอนนี้ผู้เรียน ที่เก่งกว่ามีโอกาสอภิปรายร่วมกับผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่า หลังจากทำความเข้าใจในเนื้อหาแล้ว ผู้เชี่ยวชาญ จะกลับไปรวมกับสมาชิกกลุ่มเดิมอีกครั้งเพื่ออภิปรายเนื้อหาย่อยในแต่ละส่วนของสมาชิกแต่ละคนให้กันฟัง และสุดท้ายผู้เรียนทุกคนจะต้องเรียนรู้เรื่องราวทั้งหมดเพื่อให้สามารถตอบคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหาทุกหัวข้อ ด้วยกระบวนการนี้ อารดา กันทะหงษ์ (2546) สรุปถึงองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 5 ประการคือ ผู้เรียนมีการพึ่งพากัน ในกลุ่ม ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ผู้เรียนมีทักษะการทำงานแบบร่วมมือกัน ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง และผู้เรียน มีการประเมินการทำงานของตนเองและกลุ่มได้จึงจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้

จากที่มาและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความเป็นไปได้ที่จะใช้กิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วน เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียนรู้ (English for Study Skills: 1500114) ของผู้เรียนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วน ในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียนรู้ (English for Study Skills: 1500114) ของผู้เรียนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณี

วิธีการวิจัย

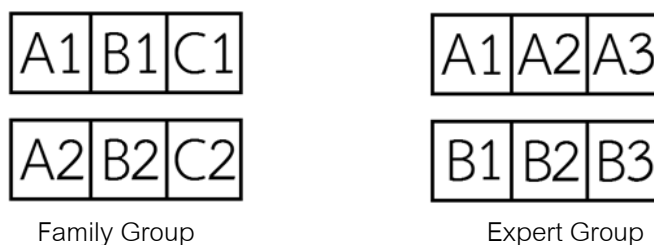
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งเป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กลุ่มทดลอง กลุ่มเดียว และทำการเก็บข้อมูลพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน มีวิธีการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หมู่เรียน 561226801 คณะวิทยาศาสตร์ สาขาเทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียนรู้ (English for Study Skills: 1500114) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 10 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยและถือเป็นข้อจำกัด ของงานวิจัยนี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบไปด้วยแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วนรวมทั้งสิ้น 8 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 3 คาบ คาบละ 60 นาที ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนขึ้นโดยยึดเนื้อหาในกระบวนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการเรียนรู้ English for Study Skills (1500114) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง และสร้างแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วนครอบคลุมเนื้อหา 8 บทเรียนคือ 1) Studying Abroad 2) Alternative Education 3) Love Around the World 4) Family Matters 5) Stars of Music 6) Music and the Mind 7) What Makes You Happy? 8) Think Positive! โดยทุกแผนการสอนได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการไว้ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ผู้สอนอธิบายและจัดเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนเข้าสู่บทเรียนโดยการพูดคุยหรือถามคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะอ่าน จากนั้นแนะนำภาพหรือหัวข้อเรื่องเพื่อให้ผู้เรียนได้ย่นคิดถึงความรู้เดิมที่มีอยู่และเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่าน ก่อนที่จะนำผู้เรียนเข้าสู่บทอ่านโดยผู้สอนช่วยผู้เรียนให้เข้าใจโครงร่างของบทอ่านในเบื้องต้นก่อนที่จะจัดแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยตามความสามารถ เรียกว่ากลุ่มครอบครัว (Family Group) โดยแบ่งจำนวนตามความเหมาะสมต่อความยาวของบทอ่าน มีผู้สอนเป็นผู้กำหนด ขั้นที่ 2 ขั้นการอ่าน (Reading) ให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มนัดแนะเพื่อมอบหมายบทอ่านที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบแล้วอ่านเพื่อความเข้าใจในส่วนที่ได้รับมอบหมาย เช่น หากบทอ่านมีทั้งหมด 3 ย่อหน้าให้ผู้เรียนจับกลุ่มๆ ละ 3 คนแล้วมอบหมายสมาชิกในกลุ่มอ่านคนละย่อหน้า โดยอาจมีการเจรจาถึงเค้าโครงเรื่องที่จะอ่านเพื่อทำความเข้าใจเบื้องต้นร่วมกันก่อนแล้วจึงอ่านเนื้อหาโดยละเอียดรายบุคคล ผู้สอนให้เวลาในการอ่านช่วงเวลานึง หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มครอบครัวมาจับกลุ่มใหม่เรียกว่ากลุ่มเชี่ยวชาญ ในช่วงนี้ผู้อ่านที่รับผิดชอบบทอ่านในย่อหน้าเดียวกันจะมารวมตัวกัน สมาชิกในกลุ่มเชี่ยวชาญนี้จะต้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เจรจาทาความหมายร่วมกัน ผู้เรียนที่เก่งกว่าช่วยผู้เรียนที่อ่อนกว่า ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มนี้จะต้องแน่ใจว่าตนเองเข้าใจเนื้อหาตรงกันและถูกต้องโดยลักษณะการเวียนกลุ่มจากกลุ่มครอบครัวเป็นกลุ่มเชี่ยวชาญแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1: วิธีการจัดกลุ่มผู้เรียนในวิธีการอ่านแบบต่อชิ้นส่วน

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) หลังจากผู้เรียนอ่านเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายเรียบร้อยแล้วทั้งรายบุคคลและอ่านเป็นกลุ่ม ผู้เรียนทุกคนจะกลับมาในกลุ่มครอบครัวเดิมอีกครั้งเพื่ออธิบายขยายความบทอ่านที่ตนได้รับมอบหมายให้กับสมาชิกคนอื่น ๆ ฟังโดยละเอียดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดร่วมกัน ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทบทวนแก้ไข เพิ่มเติม และเรียบเรียงข้อมูลต่าง ๆ ให้ถูกต้องสมบูรณ์มากที่สุดโดยสมาชิกทุกคนเข้าใจร่วมกัน ถือว่าเป็นขั้น

ตอนการต่อภาพจากจิ๊กซอร์แต่ละส่วนให้เกิดภาพใหญ่ที่สมบูรณ์ จากนั้นผู้สอนจึงให้ผู้เรียนในกลุ่มครบครันทำแบบฝึกทบทวนความรู้ ก่อนที่จะมีการทดสอบความเข้าใจในการอ่านผ่านแบบทดสอบเป็นรายบุคคลเพื่อเก็บบันทึกคะแนนแล้วนำมาวิเคราะห์ผลในภายหลัง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบอัตนัยที่วัดระดับความเข้าใจระดับแปลความ ตีความ คิดวิเคราะห์และสรุปความ จำนวน 8 ครั้ง ตามวัตถุประสงค์ปลายทางของแต่ละแผนการสอน

3. การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียว ใช้กิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วนเพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ในการวัดพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษผู้วิจัยได้ทำการหาค่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการตรวจหลังจากสอนจบแต่ละแผนการสอน รวมทั้งสิ้น 8 แผนการสอน 8 บททดสอบและบันทึกคะแนนเก็บไว้ครั้งละ 10 คะแนนรวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนแต่ละคนจากผลคะแนนที่ได้วัดประเมินตามแบบทดสอบ รวมทั้งสิ้น 8 บททดสอบหลังการเรียนการสอนแต่ละแผน หลัง จากนั้นนำผลคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกับระดับคุณภาพเพื่อสรุปเป็นผลการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านในภาพรวมของนักศึกษา

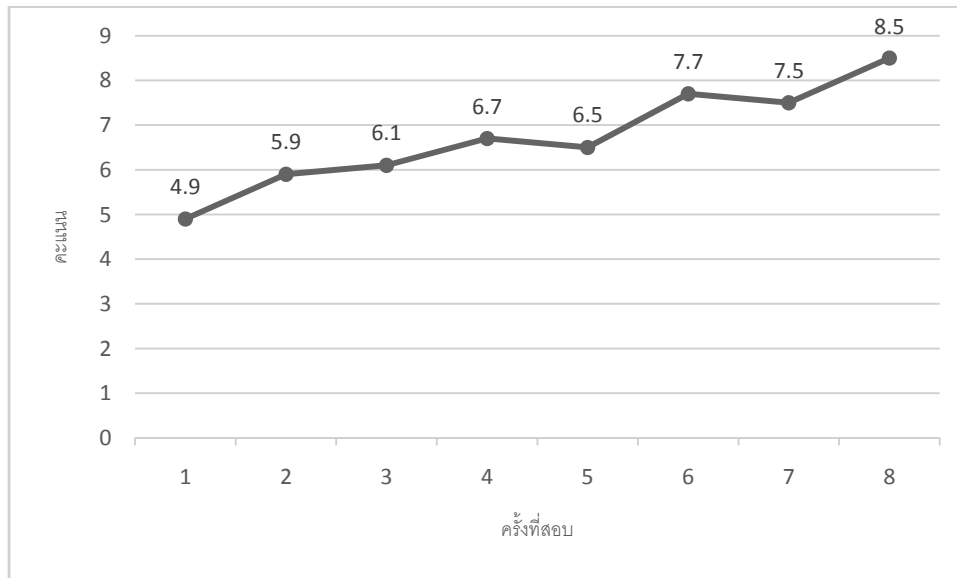
ผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยเพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมต่อชิ้นส่วน (Jigsaw Reading Activity) ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1

คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการทดสอบทั้งสิ้น 8 ครั้ง

ผู้เรียนลำดับที่	แบบทดสอบที่ 1 (10)	แบบทดสอบที่ 2 (10)	แบบทดสอบที่ 3 (10)	แบบทดสอบที่ 4 (10)	แบบทดสอบที่ 5 (10)	แบบทดสอบที่ 6 (10)	แบบทดสอบที่ 7 (10)	แบบทดสอบที่ 8 (10)	คะแนนรวม (80)	คะแนนเฉลี่ย (10)	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	4	6	5	6	7	8	7	8	51	6.38	63.75	พอใช้
2	5	5	5	7	6	8	8	8	52	6.50	65	พอใช้
3	4	7	7	8	6	7	8	8	55	6.88	68.75	พอใช้
4	5	6	7	6	7	8	8	9	56	7.00	70	ดี
5	6	6	6	7	6	8	7	9	55	6.88	68.75	พอใช้
6	5	5	6	6	7	8	7	8	52	6.50	65	พอใช้
7	6	6	7	8	7	7	8	9	58	7.25	72.5	ดี
8	4	6	5	7	6	8	7	9	52	6.50	65	พอใช้
9	4	5	6	6	7	7	8	8	51	6.38	63.75	พอใช้
10	6	7	7	6	6	8	7	9	56	7.00	70	ดี
เฉลี่ยรวม	4.9	5.9	6.1	6.7	6.5	7.7	7.5	8.5	53.80	6.725	67.25	พอใช้

แผนภูมิที่ 1: แสดงผลคะแนนเฉลี่ยของพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งหมด 8 ครั้ง

ตารางที่ 2

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

Sum	67.25
Count (n)	10
Average (mean)	6.725
Standard Deviation	0.310689

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.25 อยู่ในระดับพอใช้ และมีแนวโน้มพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในการทดสอบครั้งที่ 5 และครั้งที่ 7 มีผลคะแนนลดลงเล็กน้อยที่ค่าเฉลี่ย 0.2 ซึ่งผู้วิจัยอภิปรายว่าสาเหตุอาจเนื่องจากเนื้อหาในบทเรียนทั้งสองนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและความเชื่อของชาวตะวันตก ทำให้ผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอจึงทำคะแนนได้ลดลง ทั้งนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาค้นคว้าและเรียบเรียงไว้ในบทบทวนวรรณกรรมก่อนหน้านี้ในหลากหลายประการ โดยผู้วิจัยสามารถอภิปรายประเด็นสำคัญๆ ที่ส่งผลต่อพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนในงานวิจัยครั้งนี้ไว้ 3 ประเด็นหลัก คือ กิจกรรมต่อชิ้น ส่วนส่งเสริมทักษะทางปัญญา ทางจิตใจ และทางสังคม ดังต่อไปนี้

ประการที่หนึ่ง ความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนเพิ่มขึ้นเนื่องจากกิจกรรมต่อชิ้นส่วนส่งเสริมทักษะทางปัญญา กล่าว คือ กิจกรรมนี้มีกระบวนการที่สร้างความเข้าใจอย่างเป็นขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ (1) ขั้นตอนการอ่านที่ผู้สอนได้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตระหนักรู้ถึงสิ่งที่กำลังจะอ่าน นันทิยา แสงสิน (2543) กล่าวว่า ผู้เรียนมีโอกาสได้สำรวจบทอ่านเพื่อหาประเด็นสำคัญผ่านทางรูปภาพ สัญลักษณ์ ชื่อเรื่อง หรือหัวเรื่อง อีกทั้งยังเป็นการฟื้นความจำ (Recall) ถึงความรู้เดิมของผู้เรียน ทำให้สามารถดึงความรู้เดิมออกมาใช้ได้เมื่อต้องการ (Buzan, 1997) ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนได้แนวทางความคิดเพื่อนำไปสู่การต่อยอดทางความรู้ในขั้นตอนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นการส่งเสริมความเข้าใจในขั้นตอนพื้นฐานของการอ่าน (2) ในขั้นการอ่านนั้นผู้เรียนมีโอกาสได้อ่านด้วยตนเอง เป็นการประมวลความรู้ความเข้าใจรวบยอดด้วยตนเอง ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะรู้ว่าตนเองคิดอะไร คิดอย่างไร ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองได้ ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการทางปัญญาของตนเอง (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ, 2544) จึงถือได้ว่ากิจกรรมต่อชิ้นส่วนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเองและส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีอภิปญญา (Metacognition) นอกจากนั้น กิจกรรมต่อชิ้นส่วนยังส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tamah (2007) ในการวิจัยการใช้เทคนิคต่อชิ้นส่วนที่ส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนการอ่านของผู้เรียนระดับประถมศึกษาในประเทศอินโดนีเซีย พบว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในกลุ่มของตนเองได้อย่างเป็นอิสระ ผู้เรียนมีการเจรจาความหมายทั้งต่อตนเอง ต่อสมาชิกในกลุ่ม และต่อผู้สอน มีการกระตุ้นถามสมาชิกในกลุ่ม พยายามตอบคำถามที่ตนรู้ และมีการประเมินความถูกต้องร่วมกัน (3) ขั้นหลังอ่าน เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมความเข้าใจในด้านทักษะทางปัญญา กล่าวคือ ผู้เรียนต้องถ่ายทอดความรู้ของตนเองให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟัง ผู้เรียนมีโอกาสได้ทบทวนความรู้โดยเน้นความเข้าใจของตนเองผ่านการอธิบาย ขยายความและวิพากษ์วิจารณ์ลักษณะที่หลากหลาย โดยมีเพื่อนร่วมกลุ่มคอยซักถามหากเกิดข้อสงสัย เป็นการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-Face Promotive Interaction) (ทิศนา แหมมณี, 2557) และขจัดปัญหาความเข้าใจที่ผิดพลาดได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเพิ่มพูนทักษะทางปัญญา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kazemi (2012) ที่พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับคะแนนสอบก่อนเรียน ในงานวิจัยเรื่องผลของการใช้วิธีต่อชิ้นส่วนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนอิหร่าน จากกระบวนการทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมต่อชิ้นส่วน ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้เพิ่มพูนความสามารถเพื่อต่อยอดความรู้ได้ เชื้อต่อโอกาสความสำเร็จด้านวิชาการที่เพิ่มขึ้น

ประการที่สองความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนเพิ่มขึ้นเนื่องจากกิจกรรมต่อชิ้นส่วนเอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนด้านจิตใจ ประการหลัก คือ เป็นการฝึกฝนให้ผู้มีระเบียบวินัย กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องคิดวางแผน กำหนดจุดประสงค์เพื่อให้งานที่ตนเองได้รับมอบหมายบรรลุตามเป้าหมายการเรียนรู้ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยในตนเองอยู่อย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ เช่น การฝึกให้มีปฏิสัมพันธ์ และแสวงหาความรู้จากผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่ตลอดทุกขั้นตอนของกิจกรรมต่อชิ้นส่วนให้ได้มาซึ่งภาพของบทอ่านที่สมบูรณ์จากชิ้นส่วนเล็กที่จะต้องนำมารวมกัน เกิดเป็นลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือช่วยกันเรียนรู้ คือ แต่ละคนต่างก็รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน และในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ด้วย จากกระบวนการนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความรับผิดชอบร่วมกันมากขึ้น อีกทั้งยังลดความวิตกกังวลในการอ่านเนื่องจากบรรยากาศในห้องเรียนเป็นแบบเกื้อกูลกันมากกว่าวิธีการสอนแบบดั้งเดิม

ที่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นลักษณะการแข่งขันกันระหว่างผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Farouk Abd El Sami Ali (2001) ที่พบว่าการใช้กิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วนส่งผลให้ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีความวิตกกังวลในการอ่านภาษาอังกฤษลดลง นอกจากนี้กระบวนการดังกล่าวยังส่งเสริมความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย กล่าวคือ ทุกคนในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบในบทอ่านของตนเองทำให้ผู้เรียนที่อ่อนกว่ามีโอกาสได้พัฒนาความมั่นใจ และเห็นคุณค่าในการเรียนรู้ของตนเองมากกว่าการเรียนรู้แบบดั้งเดิมหรือแบบแข่งขัน ที่ผู้เรียนแต่ละคนพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่น เพื่อให้ได้คะแนนดี ได้รับการยกย่อง หรือได้รับการตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ ทั้งนี้ยังเป็นการเสริมแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนที่อ่อนกว่าอีกด้วยเช่นเดียวกับงานวิจัยของ Pan (2013) พบว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากกว่าวิธีการเรียนรู้แบบดั้งเดิม โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับปานกลางและอ่อน ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยมากกว่าการที่ผู้เรียนฟังบรรยายจากผู้สอนเพียงทางเดียว สรุปได้ว่ากระบวนการของกิจกรรมต่อชิ้นส่วนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านจิตใจ เป็นการเรียนรู้ในทิศทางบวกที่จะเอื้อการพัฒนาผู้เรียนให้มีจิตสำนึกที่ดี เป็นพื้นฐานของการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าในสังคมต่อไป

ประการสุดท้าย ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นเนื่องจากกิจกรรมต่อชิ้นส่วนส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางสังคมของผู้เรียนในทุกขั้นตอนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมชั้น และครูผู้สอนอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ ที่ผู้สอนต้องทำความเข้าใจร่วมกันกับผู้เรียนก่อนเริ่มเรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเตรียมการและวางแผนการปฏิบัติงานให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในขั้นการอ่านและหลังการอ่านที่ผู้เรียนจำเป็นต้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมกลุ่ม ทั้งกลุ่มหลักและกลุ่มย่อย ซึ่งประเด็นอภิปรายนี้สอดคล้องกับองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือของทศนา แหม่มณี (2557) ที่อธิบายไว้ว่า (1) ผู้เรียนต้องมีการพึ่งพาอาศัยกัน สมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน และในขณะเดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกัน (2) ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ไว้วางใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน (3) ผู้เรียนมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครที่จะได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน (4) ผู้เรียนมีทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานที่จะต้องฝึกฝนทักษะในการสื่อสารต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เพื่อให้เกิดการเจรจาความหมายที่มีประสิทธิภาพ (Negotiation for Meaning) และ (5) ผู้เรียนมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มร่วมกัน ก่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคี และยังเป็นการฝึกการเจรจาอย่างมีเหตุผลให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของหมู่คณะ นอกจากนั้นแล้วประเด็นอภิปรายนี้ยังสอดคล้องกับ กนิษฐา จีถม (2550) กับงานวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมต่อชิ้นส่วนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน การพูดภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับก้าวหน้าซึ่งผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางสังคมของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมต่อชิ้นส่วนสูงขึ้นจากระดับคุณภาพปานกลางเป็นระดับสูง สุดท้ายนี้สามารถสรุปได้ว่ากิจกรรมต่อชิ้นส่วนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางสังคมให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ถือเป็นความจำเป็นพื้นฐานในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม

สรุป

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ว่าพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 67.25 และอยู่ในระดับพอใช้ ผู้เรียนมีแนวโน้มพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้เสนอแนะสำหรับผู้สนใจเพื่อการวิจัยในอนาคตไว้สองประการได้แก่ ประการที่หนึ่งข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน คือ 1) ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมต่อชิ้นส่วนก่อนนำไปปฏิบัติจริง เนื่องจากเป็นวิธีที่มีขั้นตอนค่อนข้างมาก หากผู้สอนเข้าใจอย่างถ่องแท้จะช่วยให้ดำเนินการสอนได้ราบรื่นมาก และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น 2) ผู้สอนควรใช้เวลาอย่างเพียงพอในการอธิบายกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเกิดความชัดเจนในการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้แต่ละบทเรียนและในทุกขั้นตอนการเรียนรู้ 3) ผู้สอนควรมีการตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เรียนมีความเข้าใจไปในทิศทางที่ถูกต้องในระหว่างที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างผู้เรียนในกลุ่มย่อยหรือในกลุ่มเดี่ยวๆ อย่างไรก็ตามผู้สอนไม่จำเป็นต้องแก้ไขความรู้ของนักเรียน เพียงแต่จะต้องมีวิธีชี้นำทิศทางหรือชี้แนะให้ผู้เรียนเพื่อนำไปอภิปรายกันเพิ่มเติมจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ประเด็นที่สองได้แก่ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย คือ 1) นักวิจัยสามารถศึกษาวิจัยการใช้กิจกรรมต่อชิ้นส่วนที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เช่น ทักษะทางด้านจิตใจและทักษะทางสังคม เป็นต้น 2) นักวิจัยสามารถนำร่องการใช้กิจกรรมการอ่านต่อชิ้นส่วนก่อนนำไปใช้จริง เพื่อปรับปรุงวิธีการหรือเนื้อหาการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนให้ดีขึ้น 3) นักวิจัยสามารถศึกษาวิจัยการใช้กิจกรรมต่อชิ้นส่วนกับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายทุกระดับชั้นหรือทุก ๆ สาขาวิชาชีพเพื่อต่อยอดความรู้ให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา จีถม. (2550). การใช้กิจกรรมต่อชิ้นส่วนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน การพูดภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา. (2546). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- นันทิยา แสงสิน. (2543). การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ถนอมเพ็ญ ชูบัว. (2554). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ บูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA). สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2557, จาก http://www.myfirstbrain.com/teacher_view.
- ทิศนา ขัมมณี. (2557). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ ภูวภูดาวรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการประเมินตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ: เดอะไนน์เลจ.

- สุภาพร ยิ้มวิไล. (2551). การศึกษาความสามารถและปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. **วารสารวิชาการคณะมนุษยและสังคมศาสตร์**. 4(2), 130-148.
- อารดา กันทะหงษ์. (2546). การใช้เทคนิคการต่อชิ้นส่วนในการอ่านวรรณคดีเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความฉลาดทางอารมณ์. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**.
- Aronson, E. (2000). **The Jigsaw Classroom**. Retrieved November 20, 2014, from <http://www.jigsaw.org/overview.htm>.
- Buzan, T. (1997). **Use Your Head**. Great Britain: Redwood Books, Trowbridge.
- Farouk Abd El Sami Ali, M. (2001). The Effect of Using the Jigsaw Reading Technique on the EFL Pre-service Teachers' Reading Anxiety and Comprehension. **Journal of Education College**. (3), 1
- Ghazi, G. & Mirna, Abd El-Malak. (2003). Effect of Jigsaw II on Literal and Higher Order EFL Reading Comprehension. **Educational Research and Evaluation**. 10, 105-115.
- Kazemi, M. (2012). The Effect of Jigsaw Technique on the Learners' Reading Achievement: The Case of English as L2. **The Modern Journal of Applied Linguistic**. 4(3).
- Masoumeh, A. & Amir, M. (2014). The Effect of Jigsaw Task on Reading Ability of Iranian Intermediate High School EFL Learners. **Journal of Academic and Applied Studied**. 4(2), 13-24.
- Pan, Ching-Ying & Wu, Hui-Yi. (2013). The Cooperative Learning Effects on English Reading Comprehension and Learning Motivation of EFL Freshmen. **Canadian Center of Science and Education: English Language Teaching**. 6(5), 13-14.
- Swain, M. (1985). **Input in Second Language Acquisition**. Rowley, Mass: Newbury House Publishers.
- Tamah, S. M. (2007). **Jigsaw Technnique in Reading Class of Young Learners: Revealing Students' Interaction**. Widya Mandala Catholic University. Retrieved 27th November 27, 2014, from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED495487.pdf>